

مردی که خوب زندگی کرد

من فرمایش اساتید را درباره خودم تکذیب نمی‌کنم این برخورداری از لطف و احسان بزرگانی که به گزارفه سخن نمی‌گویند، برایم کافیهست آنچه از معنای خوشبختی آموخته‌ام که البته معنایش روشن نیست، بودن در مجلس استاد دانشمند فقید مرحوم کاردان است. یکی از افرادی که بیشترین فرصت هم‌صحبتی با او را یافتم مرحوم کاردان است، ما سال‌ها روزی چند ساعت هم‌اتفاق بوده و گاهی با هم صحبت می‌کردیم اما در مجموع ایشان بسیار شیرین‌سخن و مجلس‌آرا بودند و من از هم‌صحبتی با ایشان لذت می‌بردم. اگر از سال 87 تاکنون برای استاد کاردان مجلس برگزار شده و خیابان و دانشکده به نامشان نامگذاری شده، همه به دلیل استعداد ایشان بوده است.

زبان چیز عجیبی است، انسان خود زبان است و این زبان است که باقی مانده، استاد کاردان سال‌ها در ایران نبود اما در همان سوئیس هم که مقیم بودند، اصالت زبانیشان را حفظ کردند و گویی بسیار با زبان فارسی محشور بودند. امروز می‌بینیم که چون گذشته‌های دور، دوباره علوم با بین‌رشته‌ای شدن به هم پیوند می‌خورند، همه دانشمندان بزرگ این ذوق و رغبت را در خود داشتند که جامع علوم باشند، آقای عارف و استاد محقق داماد جزو این افراد هستند. استاد کاردان در حوزه تعلیم و تربیت فعال بود و در کنارش همه علوم چون جامعه‌شناسی، فرهنگ و روانشناسی را می‌دانستند و ژان پیازه که استاد ایشان بود نه تنها در روانشناسی کوچک بلکه در فرهنگ و فلسفه و علوم اجتماعی هم متخصص بود. ایشان در زندگی طمع نداشت، خوب زندگی کرد و خانه خوبی هم داشت، همسریشان باعث شد تا ایشان در راه علم و پژوهش هیچ سدی در منزل نداشته باشند، اگر زنده باشم سال بعد توفیق خواهم یافت که از خانواده برخی بزرگان گزارشی به شما بدهم چرا که وضعیت زندگی و خانواده این بزرگان بسیار در

موفقیتشان نقش داشته است.